

Danmark ventes at være det eneste OECD-land, der i 2002 yder 1 pct. af BNI i bistand, og det er en indsats, vi er stolte over fra radikal side. Det er et hjertebarn for os. Vi forsømmer ikke nogen lejlighed til at gøre opmærksom på det, og så meget desto større er vores bekymring over, at både Venstre og De Konservative vælger at basere deres finanslovsoplægs finansiering på besparelser i ulandsbistanden. Det er jo ikke bare en isoleret dansk besparelse, som ulandene mister. Nej, det vil desværre sende et signal langt ud over Danmarks grænser til hele verden om, at de, som er gået i spidsen hidtil, nu ikke vil længere.

En isoleret dansk besparelse på ulandsbistanden vil legitimere, at andre lande gør det samme til skade for ulandsbistanden og vores solidariske bidrag til de fattigste på kloden – alt sammen for at kunne finansiere løfter i et valgår og for at kunne score indenrigspolitiske point på bekostning af de svageste på kloden. Vi efterlyser den borgerlige anstændighed i det spørgsmål.

Regeringens forslag til finanslov indeholder andre tiltag til finansiering end ulandsbistanden. Det er ikke alt sammen behageligt, men nødvendigt for at gøre de ting, vi gerne vil. Viljen til at finansiere må jo hænge sammen med viljen til at bruge penge, og sådan bør det også være i de kommende forhandlinger. Fra radikal side er vi åbne over for at diskutere alle forslag til finansiering, men der skal være sammenhæng i tingene. Vi har svært ved at se, hvordan man både kan love skattestop og derefter flere offentlige udgifter. Vi har svært ved at få det til at hænge sammen.

Partiet Venstre genbruger finansiering fra det radikale skatteoplæg i foråret, men til nye offentlige udgifter. Vores problem med den form for argumentation er, at man kan altså ikke bruge pengene flere gange. Vi har fremlagt tanker om omlægning af skatter og afgifter, og vi har anvist ideer til finansiering, således at vi kan sænke skatten på arbejde. Venstre bruger de samme penge, men til nye offentlige udgifter. Hvordan pokker hænger det sammen?

Der har været den helt rituelle kritik af finansloven ved offentliggørelsen, og nogle gange har vi nærmest på fornemmelsen, at man har kunnet skrive artiklerne på forhånd: Den mangler vision, den er farveløs, den er kedelig, osv. osv. osv. Det kunne måske være på sin plads at stoppe op

og spørge sig selv: Hvad er egentlig formålet med en finanslov? Er det fest og ballade og store vilde sving? Jeg vil altså nok mene, at hvis man ser frem til finanslovens tre bind for på den måde at muntre sig op, lever man måske et forholdsvist kedeligt liv. Nej, en finanslov er et samfundsbudget. Som vi ser på det, er en god finanslov en finanslov, der viser overskud, nedbringer gælden og passer godt ind i den førte økonomiske politik, og ud fra den målestok er det faktisk en udmærket finanslov, der er fremlagt.

Nu håber vi på konstruktive forhandlinger med Folketingets partier. Vi har en tradition for at kunne lave solide og ordentlige løsninger på konkrete problemer, og vi har en tradition for at kunne samarbejde. Det har Det Radikale Venstre gjort siden 1905, og det glæder vi os til at gøre i årene 2001 og 2002.

Dansk økonomi står over for store udfordringer. Vi skal øge arbejdsudbudet, vi skal af med gælden, vi skal fortsætte en stram udgiftspolitik, og det kræver, at vi står fast nu. Vi må ikke blive så bange for vælgerne, at det bliver dyrt for borgerne.

(Kort bemærkning).

Svend Erik Hovmand (V):

Jeg har blot to spørgsmål til den radikale ordfører.

For det første tror jeg, det vil interessere mange at vide, hvilke overvejelser Det Radikale Venstre gør sig om den nye pinsepakke. Hvilke elementer skal den indeholde? Er det nye udgifter til boligejerne? Er det nye benzinprisstigninger, eller hvad er det?

Det andet, jeg godt ville spørge den radikale ordfører om, er forholdene for de mindre virksomheder. Jeg forstår, at finansministeren ikke mener, at erhvervslivet har problemer. Hun siger til Licitationen den 31. august, at virksomhederne har det godt i øjeblikket, og derfor behøver de ikke at være så kritiske.

Jeg vil spørge, om den radikale ordfører er enig i den vurdering. Jeg er faktisk meget enig i de bemærkninger, som Kristeligt Folkepartis hr. Ole M. Nielsen som med i formiddags, hvor han sagde: Vi er dybt bekymrede. I Venstre deler vi den bekymring over de mange nye byrder, man lægger på små og mellemstore virksomheder i øjeblikket. Det vil simpelt hen være dræbende for den positive udvikling i dansk erhvervsliv.